5. Kui külm wottab Liikmed ärra:

Kange külm woib kül pea sinno Näggo kät ehk Jalga ärrawotta. Kui sa sedda tuñned, siis ärra minne mitte warsi Tulle- ehk soja Ahjo jure liggi, muido so wigga saab raskemaks: so kässi, Jalg, ehk Ninna woib koggone santiks jäda. Te siis need Liikmed mis külm ärrawottis järrestikko sojaks, mitte ühhe hobiaa; wotta Lummi ning pea sedda ni kaua selle ärrawoetud kohha peäle, señni kui sa temmaga jälle hakkad tundma — te sedda tihti ning kaua, et keik külm wälja lähhäb: ehk pista sedda mis külm ärrawottis oige külma Wee sisse: se külm Wessi tommab sedda külma jälle wälja. — Monni on jo sandiks ja jallotumaks jännd, kes ei olle selle Nou järrele teinud. — Panne ka selle ärrawoetud kohha peäle ühhe **Salwi** kedda sa nenda teed:

Osta Apteki peält üks Nael rohhelist Seepi ehk, kui sa sedda ei woi sada, siis agga omma Sepi, üks Nael, walla selle peäle üks Toop Pima, keta sedda Salwiks, agga liguta allati ni kaua kui sa ketad. Woia selle Salwiga liñnane Rie, ning panne sedda tihti selle kohha peäle mis külm on ärrawotnud. Sinna woid ka need weiked walged **Naered** öruda ja peäle paña. Agga kui külm on wägga kangeste ärrawotnud so kät ehk Jalga, ning sinna ep olle sedda mitte Lummega, ehk küluna Weega örunnd, siis ta saab mustaks, paistetab älles, ning on waewalt parrandada. Monnikord ei paisteta temma mitte ülles, waid wallutab agga kui Jlm ennast heidab, nisugguft woia Terpentin-Ölliga saggedaste. —

Kes ennast tahhab hoida et külm temma Liikmed ei woiks ärrawotta, se woidko neid sojal- raswa- ning Ölliga. —

(Teine Jäggo tullewat Nadalal.)

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1792, lk. 32